

ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้คัดค้านเข้ารับตำแหน่งกรรมการบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด ๒ วาระ วาระที่ ๑ เข้าดำรงตำแหน่ง วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ลาออกจากตำแหน่ง วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ วาระที่ ๒ เข้าดำรงตำแหน่ง วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ลาออกจากตำแหน่ง วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๓ ตั้งแต่ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งมีเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแม่แต่ครั้งเดียว โดยวาระที่ ๑ ผู้คัดค้านเข้ารับตำแหน่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ วันที่พ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี คือ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑ และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๒ วาระที่ ๒ ผู้คัดค้านเข้ารับตำแหน่งต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ วันที่พ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี คือ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านดำเนินการกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ผู้คัดค้านมิได้ดำเนินการ นับแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ จนถึงวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประชุม (วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑) กำหนดเป็นระยะเวลาล่วงเลยกำหนดในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นเวลา ๔,๔๔๘ วัน สำหรับวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑ และวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันที่ล่วงเลยกำหนดระยะเวลา กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มานานถึง ๓,๖๕๓ วัน และ ๓,๒๕๒ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ และวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๖ เป็นวันที่ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งครั้งที่ ๒ และกรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่งเป็นระยะเวลาล่วงเลยกำหนดในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมานานถึง ๒,๕๕๑ วัน และ ๑,๘๓๑ วัน สำหรับวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

มานานถึง ๑,๓๔๕ วัน และ ๕๘๐ วัน ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งกรรมการบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และมีคำสั่งว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ข้อ ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๔ และลงโทษผู้คัดค้านตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕

ผู้คัดค้านให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสอบถามผู้ร้องและผู้คัดค้านแล้วเห็นว่าคดีวินิจฉัยได้โดยไม่ต้องเรียกพยานหลักฐานมาไต่สวนต่อไป

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ผู้คัดค้านเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด วาระที่ ๑ และลาออกจากตำแหน่ง วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ต่อมาผู้คัดค้านเข้าดำรงตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ และลาออกจากตำแหน่งวาระที่ ๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗ โดยผู้คัดค้านไม่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องปรากฏตามหนังสือแสดงรายละเอียดการเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด หนังสือขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริง หนังสือเตือนให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และมติการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามสำเนาเอกสารทำคำร้องและผู้ร้องไม่ได้ประกาศกำหนดตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นเป็นประการแรกว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจรับคดีนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่ ปัญหาข้อนี้

แม้ผู้คัดค้านจะไม่ได้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัย เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยต่อไป มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๖๐ มาตรา ๒๖๑ วรรคสอง และมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดด้วยโดยอนุโลม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ ดังนั้น เมื่อบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจ ผู้คัดค้านซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้นำมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ที่ให้ผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ มาใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดโดยอนุโลม เมื่อข้อเท็จจริง

ปรากฏว่าผู้ร้องยังไม่ได้กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง โดยการประกาศหรือแจ้งให้ทราบเป็นการทั่วไป ตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือระเบียบกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และมาตรา ๕ วรรคสอง กำหนดให้ ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไปได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ดังนี้ องค์กรและผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ว่าเมื่อผู้ร้องมิได้ดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายโดยครบถ้วน ผู้ร้องจึงยังไม่มีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ผู้คัดค้านจะให้การรับสารภาพ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ไม่อาจวินิจฉัยบังคับและลงโทษผู้คัดค้านตามคำร้องได้

พิพากษา ยกคำร้อง

นายสุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์

นายอร่าม เสนามนตรี

นายศุภชัย สมเจริญ

นางนพวรรณ อินทร์มพรรษ์

นายชนันท์ วิรุบุตร

นายพิชัย อภิชาติอำมฤต

นายอิสระ ชัยรัตน์

นายเอกชัย ชินณพงศ์

นายชูเกียรติ ตันทวิวงศ์